

Průmkářiny

2. čtvrtletní expres

Prosinec 2012

MODERNIZACE VÝUKY SPŠ A VOŠ PÍSEK S PODPOROU POLYTECHNICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ MLÁDEŽE - CZ.1.07/1.1.10/01.0079
TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ÚVOD

Veselé Vánoce a šťastný nový rok!

Veselé Vianoce a šťastný nový rok!

с Рождеством и с Новым годом!

Nollaig Shona agus Athbhliain faoi mhaise daoibh!

Gleðileg jól og farsælt komandi ár!

Buon Natale e Felice Anno Nuovo!

Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος!

Merry Christmas and Happy New Year!

Frohe Weihnachten und ein glückliches neues Jahr!

Joyeux Noël et une Bonne et Heureuse Année!

Feliz Navidad y un Feliz Año Nuevo!

CO SE DĚLO?

- Přehled událostí, které se již udály3. strana
- Fotoreportáž z maturitního plesu třídy B4.I4. strana
- Fotoreportáž z maturitního plesu tříd A4.S a D4.S5. strana
- Oslava desátého výročí „Po stopách holocaustu“6. strana
- Přednáška ČOI.....7. strana
- Projekt „Inovace výuky v Písku a okolí“8. strana
- Beseda s účastníkem třetího odboje9. strana
- Rozhovor s dr. Jiřím Housarem10. strana
- Zahraniční mise v Afghánistánu11. strana
- Evropská unie a ČR11. strana

CO SE BUDE DÍT?

- Přehled událostí, které se teprve budou dít 12. strana

LITERÁRNÍ RUBRIKA

- Lukáš Šťastný – Víme, v čem chceme žít?13. strana
- Nejlepší práce z olympiády z českého jazyka 14. – 16. strana

K POBAVENÍ

- Vtipy17. strana

Přeji všem
krásné Vánoce
a šťastný nový
rok.

CO SE DĚLO?

- 2. 11. 2012 – Maturitní ples třídy B4.I
- 2. 11. 2012 – Divadelní představení REVIZOR pro 2. ročníky
- 6. 11. 2012 – Kulturní exkurze Praha – Národní galerie, Národní divadlo, Technické muzeum – třídy A3.S, B3.I
- 9. 11. 2012 – Vernisáž výstavy k 10. výročí projektu „Po stopách holocaustu“ – Sladovna Písek, SPŠ a VOŠ Písek, SOU a SOŠ Písek, Gymnázium Písek
- 10. 11. 2012 – Maturitní ples tříd A4.S a D4.S
- 12. 11. 2012 – Den otevřených dveří a Burza středních škol v KD Písek
- 21. 11. – 23. 11. 2012 – výstava Vzdělání a řemeslo v Českých Budějovicích
- 5. 12. 2012 – Beseda Čeští vojáci v zahraničních misích, třídy: A4.S, B4.I, B3.I, C4.S, D4.S
- 11. 12. 2012 – Přednáška: EU a ČR (20 let společného trhu) – Vl. Špidla, A4.S, B4.I, B3.I
- 11. 12. 2012 – Kulturní exkurze Praha – Národní galerie, Staroměstská radnice – třídy C4.S, D4.S
- 26. 11. 2012 – Přednáška ČOI – Ochrana spotřebitele, třídy B1.I, A2.E, C2.E
- 28. 11. 2012 – Beseda s pamětníkem dr. Jiřím Housarem – téma Normalizace, třídy A1.E, B1.I
- 12. 12. 2012 – Přednáška Arkáda: Prevencí proti závislostem A1.E, B1.I
- 18. 12. 2012 – Filmový dokument a beseda na téma Lidice – Stanislav Motl, 2. ročníky

FOTOREPORTÁŽ Z MATURITNÍHO PLESU TŘÍDY B4.I

B4.I

Třídní učitel: Mgr. Miroslav Široký

Počet žáků: 32

- Datum konání: 2. 11. 2012
- Místo konání: Discokomplex Jih, Písek
- Téma: Hitparáda B4.I (aneb Hity nejen našeho mládí)
- Počet prodaných lístků: cca 800 ks
- Moderátor: Miloš Knor
- Hlavní cena v tombole: Zájezd do rakouských termálních lázní
- Půlnoční překvapení: Tanec ve světélkujícím oblečení

Maturitní video najdete na: www.youtube.com pod názvem Maturitní video SPŠ a VOŠ Písek - B4.I - 2012

FOTOREPORTÁŽ Z MATURITNÍHO PLESU TŘÍD A4.S, D4.S

A4.S

Třídní učitel: Ing. Josef Kubeš

Počet žáků: 28

D4.S

Třídní učitel: Mgr. Filip Rádr

Počet žáků: 28

- Datum konání: 10. 11. 2012
- Místo konání: Discokomplex Jih, Písek
- Téma: Andělé a čerti
- Počet prodaných lístků: cca 1 100 ks
- Moderátor: Roman Anděl
- Hlavní cena v tombole: Zájezd do Chorvatska
- Půlnoční překvapení: Taneční soubor všech možných hitů

Maturitní video najdete na: www.vimeo.com pod názvem Maturitní video A4.S a D4.S

Autor: Martina Hadáčková, B4.I

V pátek 2. listopadu se konal náš maturitní ples. Určitě vás napadne, že jsem si ten den musela ohromně užít, protože jsem byla za princeznu ☺.

A opravdu to tak bylo? Jako první mě napadá, že ráno bylo dost uspěchané a chaotické. Výzdoba, zkouška a rychle domů. Poté mi kadeřnice vyšvihla účes. Hlavně aby to stihla co nejdřív. Mám pořád dost času? Stačím se vůbec naobědvat? Kouknu na čas a mám hodinu navíc, krásná zpráva. Po líčení a sbalení všech věcí se jede do Písku. Okamžitě za cedulí Písek mi proletí hlavou, jestli jsem si nezapomněla šaty. Naštěstí je mám...

A jak náš ples dopadl? A užili jsme si to opravdu ohromně? Možná vám někdo ukáže video... a z našich tváří poznáte, jak SKVĚLE a MOC JSME SE BAVILI!

Autor: Jana Hejnová, B4.I

Nový trend - krátké maturitní šaty

Čas zkracování šatů je tady. Mrzí mě však, že se to týká i těch maturitních. Cožpak s těmi krátkými vypadají maturantky stále jako princezny? Vlastně se ani moc neodlišují od jiných přítomných dam, které se na maturitní ples přijdou jen podívat.

2. listopadu jsem měla i já svůj maturitní ples a jsem moc ráda, že jsem společně se svými spolužačkami zvolila „princeznovskou“ verzi šatů. Na jiných plesech však byl ale nespočet maturantek v oněch krátkých. Odůvodněním, proč některé z nás nezvolí dlouhou róbu, může být to, že v krátkých šatech je menší pravděpodobnost přišlápnutí či zatrhnutí látky. Možná že jsou dokonce i pohodlnější. Nebo snad dnešní slečny chtějí za každou cenu ukazovat svoje štíhlé nožky? O tom můžeme jen polemizovat. Víme však, že móda je nevyzpytatelná a hýbe světem.

Autor: Martina Hadáčková, B4.I

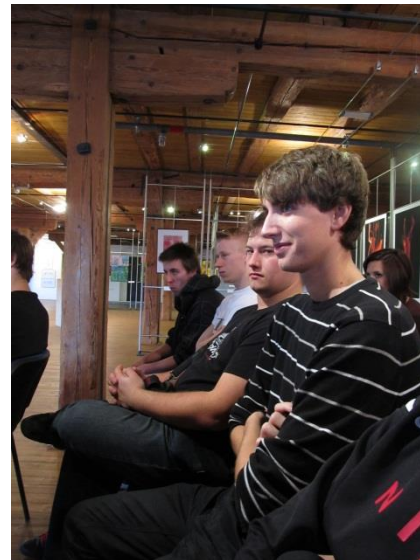
PRŮMYSLOVÁCI NA VERNISÁŽI VE SLADOVNĚ

V rámci oslav 130 let učňovského školství na Písecku proběhla v pátek 9. 11. 2012 vernisáž výstavy k 10. výročí projektu „Po stopách holocaustu“ za účasti vyslance státu Izrael pana Shahara Shelefa.

Úvodní slovo přednesl senátor Miroslav Krejča a Daniel Herman, ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů. Hudební doprovod zajistil houslový mistr pan Oldřich Vlček se svými hosty.

Součástí setkání byla beseda o současnosti v Izraeli a byla určena žákům SPŠ a VOŠ Písek, Gymnázium Písek a SOŠ a SOU Písek. Tyto školy jsou již řadu let do projektu zapojeny.

Na levé dolní fotce stojí zprava Ludmila Klavíková – učitelka SPŠ a VOŠ Písek, Shahar Shelef – vyslanec státu Izrael, Marcela Zájedová – učitelka SOŠ a SOU Písek, Jakub Cenek – učitel Gymnázia Písek.

Autor: Mgr. Ludmila Klavíková

PŘEDNÁŠKA ČOI

Kupující, prodávající, reklamace. Tato slova zná asi každý, ale jak bychom měli správně postupovat v případě koupě vadného výrobku či jak reagovat na nezájem prodejce? Právě proto naši třídu B1.I Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy v Písku navštívil Mgr. David Hanousek, vedoucí právního oddělení inspektorátu ČOI v Českých Budějovicích pro kraj Jihočeský a Vysočina.

Při přednášce nás seznámil s nejdůležitějšími obchodními pojmy, poučil nás o záruční době a také popsal, jak vypadá práce inspektora v terénu. Informoval nás o tom, jak postupovat při reklamaci zboží a jak se bránit před nekalými obchodními praktikami a dalšími triky obchodníků. Rovněž nás upozornil i na nebezpečí nákupu zboží přes internet.

Ke konci hodiny jsme měli možnost diskutovat o našich vlastních zážitcích i problémech týkajících se reklamace a nákupu zboží. Nyní již známe lépe svá práva a víme, jak si s těmito problémy poradit.

Autor: Leoš Glaser, B1.I

INOVACE VÝUKY V PÍSKU A OKOLÍ

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola Písek zahájila v červnu 2012 realizaci dalšího 2,5letého projektu OP VK s názvem: „Inovace výuky v Písku a okolí“.

Jedna z aktivit je Spolupráce se ZŠ a jejím cílem je zvyšování motivace žáků ke vzdělávání v technických oborech.

Proto byla zahájena spolupráce formou partnerství mezi SPŠ a VOŠ Písek a ZŠ E. Beneše, ZŠ Šobrova, ZŠ Tylova a ZŠ Záhoří. V úterý 30. října a ve čtvrtek 6. prosince 2012 měli možnost žáci 9. tříd z těchto ZŠ navštívit naši školu a pracovat v modulech Elektrotechnika, Výpočetní technika, Automatizace, Multimédia, Dílenská praxe - robotika a v Přírodovědné oblasti zaměřené na matematiku a chemii.

Žáci měli možnost nejen vyrobit blikačku, sestavit a rozpohybovat robota, vytvořit vlastní webové stránky, sestříhat zvuk, ale i řešit zajímavé matematické úkoly, propojit teoretickou výuku předmětu chemie s každodenním životem a seznámit se s řízením pneumatických systémů programovatelnými automaty.

Autor: Mgr. Ludmila Klavčková

BESEDA S ÚČASTNÍKEM TŘETÍHO ODBOJE

Příležitost k nevšednímu zážitku měli koncem listopadu žáci tříd A1.E a B1.I Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy v Písku. V rámci projektu Příběhy bezpráví iniciovaného organizací Člověk v tísní besedoval se žáky politiký vězeň padesátých let, písecký rodák dr. Jiří Housar. Pan Housar ve svých téměř dvaadevadesáti letech udivoval mimořádnou vitalitou, se kterou žákům přiblížil své nelehké životní příběhy prožité poté, co se odmítl podřizovat totalitním režimům, jak nacistickému, tak komunistickému. Společně se svým bratrem Vladimírem a s dalšími přáteli shromažďovali během nacistické okupace zpravodajské informace a posléze i zbraně. V odboji proti totalitě pak pokračovali i po Únoru 48. Komunistický režim však postupoval v pronásledování odpůrců tentokrát důsledněji než nacistický a celá odbojová skupina byla brzy prozrazena a zatčena. Pan Housar byl nakonec odsouzen, po počátečních náznacích soudců o možném trestu nejvyšším, k patnácti rokům vězení. Z nich si odpracoval (ne tedy odseděl, jak se obvykle říká) dlouhých jedenáct let, většinou na šachtách v Jáchymově a na Bytízu. Ani po návratu při amnestii v roce 1960 neměl nárok na slušné zaměstnání a jen o vlásek unikl novému zatčení v roce 1961, kdy byl znovu uvězněn spolu s dalšími odpůrci komunistického režimu v Písku jeho bratr Vladimír.

Pan dr. Housar s precizností pamětníka přiblížil žákům nejprve politickou situaci tehdejší doby a pak poutavě vyprávěl o těžkém životě vězňů v komunistických pracovních táborech. Není obvyklé, že by šedesát žáků vydrželo bez hlesu poslouchat a pak zaujatě besedovat celou jednu hodinu. Tentokrát se tak stalo... Bylo vidět, že přednášející si své posluchače opravdu získal. Potlesk, kterým hosta na závěr besedy odměnili, to jednoznačně dokládá.

Besedu pak v další vyučovací hodině doplnil film o motivech spolupráce některých našich občanů se státní bezpečností v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. Autoři dokumentu zaznamenali výpovědi tehdejších spolupracovníků STB i informace bývalých důstojníků bezpečnosti o metodách jejich získávání pro spolupráci.

Takovéto akce určitě přinášejí mládeži daleko barvitější pohled na naše nedávné dějiny než sebelépe připravená hodina dějepisu.

Autor: PhDr. Josef Havlan

ROZHOVOR S DR. JIŘÍM HOUSAREM

Nelituje občas toho, že jste kvůli své činnosti strávil tolik let ve vězení?

Ne. Co se stalo, nedá se odstát. Zřejmě jsme naletěli provokatérům Bedřicha Reicina z V. odd. ministerstva obrany. Také konání amerických diplomatů z US embassy se jeví jako velmi neprofesionální. Lituji velmi toho, jaké souzení jsme připravili našim rodičům.

Nabízelo vám STB spolupráci?

Ano. V r. 1961 se zdálo komunistům, že pustili na svobodu příliš mnoho vězňů, a tak komunistické Trojky vytvořily seznamy nepohodlných lidí, kteří byli pak zatraceni a odsouzeni. V Písku to byl můj bratr JUDr. Vladimír Housar, B. Marouš – kněz, V. Kofroň – kněz premonstrát, O. Sekyrka, J. Dolejší, seminarista F. Karvan a záhořský farář J. Gottfried, který jediný nebyl ještě zavřený. Byli odsouzeni za verbální delikty k celkem nevelkým trestům, ale s připočtením amnestovaných roků z předcházejících rozsudků tresty nelidské. Při vyšetřování padlo též moje jméno, takže jsem byl předvolán na STB. Tam mi vyšetřující řekl, že mne nezavřeli jen proto, že by to dělalo špatný dojem na lidi, že zavřeli zase oba bratry. Prý musím spolupracovat, a co jsem vypověděl, nestačí, takže mě chce vidět soudruh náčelník. Ten mi bez okolků řekl, abych mu v pondělí, tj. za týden přinesl zprávu o charakteru a smýšlení všech muklů, které znám. /mukl = muž určený k likvidaci/. Tvrdil jsem mu, že jsem pověděl všechno, co vím, tak jsme se chvíli přetahovali, až mi řekl: Přijďte a přineste zprávu a propustil mne. Ve čtvrtek přišla za mnou jedna krasavice a rovnou se mě zeptala, jestli tu zprávu přinesu. Ujistil jsem ji, že ne a tím to skončilo. Příští týden proběhl v očekávání, ale už si pro mne nepřišli.

Dokázal byste na komunismu najít nějakou světlou stránku?

Ne. Oni znají jen světlé zítřky a chudobu dneška.

Váš názor na politický vývoj v ČR dnes?

Jsem majitelem rodinného domu v Písku, který mi byl konfiskován a do dnešního dne mi nebyl vrácen. Tam kde neexistuje právo, neexistuje ani demokracie. „Co jsou království zbavená spravedlností, než velké lotrovstvo“ – citát svatého Augustina.

Jaký předmět jste učil? A jak dlouho ze svého věku jste mohl učit?

Od r. 1943 jsem učil němčinu na Základní odborné škole. V r. 1945 mne propustili a za půl roku jsem se vrátil a učil jsem angličtinu, občanskou nauku, počty a tělocvik. Po roce 1948 jsem učil místo angličtiny ruštinu. Učebny jsme měli v budově průmyslové školy a v budově zdejšího gymnázia. V roce 1949 jsem byl přeložen do pohraničí a dal jsem výpověď. V září mě zavřeli.

Studenti, doporučuji vám přečíst si knihu od Jiřího Šolce: Znamení Trojského koně.

Rozhovor připravili jako dodatek k besedě žáci ze třídy B1.I.

ZAHRANIČNÍ MISE V AFGHÁNISTÁNU

Ve středu 5. 12. 2012 proběhla beseda, v rámci výuky předmětu občanská nauka, s vojáky Vojenského útvaru Strakonice, kteří se zúčastnili zahraničních misí v Afghánistánu. Besedy navštívily třídy A4.S, B4.S, C4.S, D4.S a B3.I. Vojáci studentům předali vtipné i drsné zážitky z misí a také přinesli ukázat části svojí výzbroje. Vystřelili pár ran ze samopalů a pak to sbalili a vyrazili domů.

Autor: Daniel Svitič, B3.I

EVROPSKÁ UNIE A ČR

Přednáška Evropská unie a Česká republika – 20. výročí jednotného trhu proběhla v úterý dne 11. prosince 2012 od 10.45 hodin v přednáškovém sále SPŠ elektrotechnické a Vyšší odborné školy v Písku, ul. K. Čapka 402, Písek. Zúčastnily se třídy A4.S, B4.S, B3.I.

Lektor:

PhDr. Vladimír Špidla, předseda Evropského hnutí v ČR, bývalý eurokomisař a předseda vlády ČR

CO SE BUDE DÍT?

NEJVĚTŠÍ UDÁLOST ROKU: 21. 12. 2012 → KONEC SVĚTA!!! – Bohužel ani tato událost není jistá, ale pokud se nic nestane, tak vám přinášíme události, které by se měly na naší škole dít.

- 21. 12. 2012 – 2. 1. 2013 – Vánoční prázdniny
- 1. 1. 2013 – Státní svátek
- 3. 1. – 4. 1. 2013 – Ředitelské volno
- 18. 1. 2013 – Maturitní ples C4.S
- 31. 1. 2013 – Pololetní vysvědčení
- Lyžařské kurzy 2013: B1.I (1. – 8. 2.), C1.E (8. – 15. 2.), A1.E (15. – 22. 2.)

LITERÁRNÍ OKÉNKO LUKÁŠE ŠTASTNÉHO

Víme, v čem chceme žít?

Je rozdíl mezi tím, když se ráno probudím, podívám se z okna na šedivé sídliště a tím, když se mohu podívat na rozmanitou a bující zeleň, která dokáže člověka nádherně osvěžit.

Při pohledu na strohost sídliště se může často stát, že člověk nebude rád, že bydlí mezi šedivými paneláky, hrubými kostkovanými chodníky a věčně se povalujícími odpadky. Proč se to lidé nesnaží změnit a raději dál pokračují v ničení a znečišťování svého okolí? Vždyť když vyjždějí na své chaty a do přírody, snaží se dostat do jiného prostředí, aby se cítili lépe.

Je na zamyšlenou, jaký má na lidi vliv množství nových komerčních institucí; hustá, nepřehledná doprava, v ní spěchající lidé a to vše splynuté v jeden šedý tón. Jistě to vytváří pocit nezvládnutí svých vlastních povinností, což má zcela určitě na svědomí podrážděnost, nepřívětivost i stres.

Je na místě otázka, zda s přibývajícím stavbami supermarketů, parkovišť, benzínových pump apod. také přibývají hrací plácky pro děti, parky, sportovní hřiště i jiné relaxační prostory, které tolik nezasahují do přírody a zároveň nám ji přibližují k našim domovům.

Myslím, že by se mohla začít v našich městech více objevovat zelená prostranství: na sídlištích, by se mohly vysadit stromy, keře, květiny. Budovat rozmanitější zákoutí pro naše nejmenší i sportovní venkovní areály. Zajistit dostatek odpadkových nádob a zaručit jejich pravidelné vyprazdňování. Také zpestření vzhledu budovy přispěje k oživení sídliště.

Myslím si, že když má člověk vliv na své prostředí, bude mít určitě prostředí vliv na člověka.

Co vy na to?

Autor: Lukáš Štastný

OLYMPIÁDA Z ČESKÉHO JAZYKA

Nedávno na naší škole proběhla olympiáda z českého jazyka. A zde přinášíme umístění nejlepších účastníků.

1. místo – (24 bodů) – Jan Harvalík, B2.I
2. místo – (20 bodů) – Kafka Lukáš - A4.S,
– Vazačová Simona - B4.I
3. místo – (19 bodů) – Lucie Veisheiplová, B4.I

Současně můžete nahlédnout do soutěžních slohových prací se stejným tématem:

Den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout...

A zase ten proradný textový editor. Víte, já vlastně nikdy nechtěl být spisovatelem. Nic tomu nenasvědčovalo. Jako malý jsem si usmyslel, že budu fotbalistou. Netrvalo dlouho a tvrdě jsem narazil. Ostrý střet s protivníkem, možná si říkáte. Kdepak, to jen má psychika neunesla nervozitu z blížícího se prvního utkání. Ano, počůral jsem se. Tehdy jsem učinil vůbec první zásadní rozhodnutí svého života. Pokud mi něco způsobí vlhkost v trenkách, rychle od toho mizím pryč.

Výběr střední školy byl zcela jasný – technické zaměření. Stále jsem se tak držel dostatečně daleko od pravidel českého pravopisu. Čím dál častěji se ale stávalo, že jsem byl jaksi „mimo realitu“. Prázdné, nepřítomné pohledy, rozsáhlé úvahy o tom, co by mohlo být. Ale zřejmě nikdy nebude. Znamky se zhoršovaly, přátel ubývalo. Vytvořil jsem si vlastní svět, ve kterém na ničem z toho nezáleželo. Postupem času jsem však přestával být uvolněný. Hádky osobností, které v mé hlavě ožily, mi jednoduše nedaly spát. Zkusil jsem tedy své problémy sepsat. Zrodila se bestie.

Bílá barva stránek rychle mizela pod písmeny. Našel jsem se a nebylo cesty zpět. Jednu moji kamarádku, která mi i přes všechny ty podivné stavy zůstala věrná, velmi zajímalo, na čem pracuji. Bez delšího váhání jsem ji zasvětil. Byla nadšená. A že to byla pořádně zkušená čtenářka! Nebudu vás nudit dalšími zbytečnostmi, mé výplody se podařilo ucelit a vydat jako knihu. Rázem jsem se ocitl na vrcholu slávy se spoustou peněz. Bohužel, jak už to bývá, po rychlém vzestupu následoval strmý pád. Ne snad, že by mi sláva stoupla do hlavy. Jen jsem se cítil vyprázdněný. Jako bych světu již dal vše. Sám jsem si vykopal vlastní hrob. Od té doby sedím ve svém bytě a čekám na inspiraci. Múza však poletovala někde v dále.

V začátcích mého psaní bývalo pravidlem, že životospráva přispívala ke tvůrčí potenci. Ani to mi teď ale nepomohlo. Přemýšlel jsem, skákal jsem, křičel jsem. Nic platné. Každý den totéž. Vrátil jsem se v čase, což možná zní dost vtípně, kdo by si pomyslel, že k něčemu takovému stačí sledovat monitor. „Co bylo příčinou mých prvních psaníček?“ opakoval jsem si stále dokola. Ach ano, společnost! Všechno způsobovaly ty masy lidí kolem. Musím zpátky do života. Naštvat se, chtít zase uniknout někam daleko, do neznáma.

Byl to den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout. Našel jsem svou černou díru v textu.

Autor: Ondřej Hlavín, B3.I

Den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout...

Tento příběh se odehrál u břehu řeky Vltavy, poblíž obce Poněšice. Nedělo se nic zvláštního, obvyklá rybářská výprava s mým bratrancem. Měl jsem však s sebou čerstvě zakoupený feederový prut, určený pro speciální techniku rybolovu. Při této technice používáte slabý návazec, malý háček a záběr vám signalizuje velice tenká, citlivá špička udice.

Byl jsem vážně natěšený, že si konečně nahodím a budu pečlivě číhat na první záběr. Netrvalo to dlouho a já zdolával pěkně rostlého cejna, který měřil 43 cm. Z cejnů to byl v ten den největší kus, ale o tom, že takto velcí cejni jsou v této lokalitě celkem běžnou záležitostí, nás přesvědčilo ulovení dalších osmi kusů během odpoledne.

Začalo se stmívat a záběry ustaly. Pronesl jsem: „Cejni šli spát,“ což se mezi rybáři často říká. Rozhodl jsem se tedy nachystat těžkou techniku. Sestrojil jsem kaprařský stojan na pruty, tzv. trojnožku. Jednu udici jsem nalíčil na kapra, druhou jsem připravil spíše pro kapra masoráda, velkého úhoře či menšího sumečka. Na háček přišel svazec rousnic.

Nastalo dlouhé čekání. Nejhorší na tom ale bylo, že se v dálce ozývala bouřka a začalo kapat. Vzájemně jsme se s bratrancem uklidňovali: „Neboj, to se přežene“ nebo „Žádný strachy, vždyť to de bokem.“ Nebylo nám to ale nic platné, protože během deseti minut se přihnal neuvěřitelný slejvák. Nastala panika. Rychle jsme na sebe navlékali pláštěnky a všechny pomůcky jsme kvapem soukali zpátky do tašek.

Stejně už bylo pozdě. Shodli jsme se, že počkáme do úsvitu. Bratrance však přepadla únava a šel si zdřímnout do auta. Já v tu chvíli střežil čtyři pruty. Pořád jsem doufal, že se na mě usměje štěstí a nebudu tam celou noc trčet v dešti a třást se zimou zbytečně.

Ve 2:45 z ničeho nic zahoukal můj signalizátor záběru. Rozsvítil jsem si čelovku a běžel k prutu. Vyčkal jsem, až policajt vyjede nahoru, a vtom jsem zasekl. Podle odporu jsem to tipoval na pěkného kapra. Během zdolávání mi bylo najednou teplo, srdce mi bušilo a já si v tu chvíli nepřál nic jiného, než rybu dostat na břeh. Zhruba po patnácti minutách zdolávání se ve světle mé čelovky objevilo bílé břicho. Došlo mi, že to nemůže být kapr.

Vykoukla na mě vousatá hlava se širokou tlamou. Byl to sumec. Měřil sice jen 70 cm, což na sumce moc není, ale byl to můj první sumec. Pustil jsem ho zpátky do Vltavy. A byl to nejkrásnější zážitek za celé letní prázdniny...

Autor: Jan Harvalík, B2.I

Den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout...

Letos v červenci mi kamarád řekl o zábavě, které se říká Geocaching. Jedná se o to, že chodíte po lese s GPS navigací a hledáte ukrytou krabičku. Když ji najdete, zapíšete se do tzv. logbooku a nález zaregistrujete na internetu. Tato zábava mě chytla a já celé prázdniny běhal s navigací po lesích a polích a hledal krabičky. Se začátkem školy jsem měl na hledání stále méně času, ale přesto jsem občas někam vyrazil.

Dodnes vzpomínám na jeden zářijový den. Byl to den jako každý jiný, a přesto na něj nemohu zapomenout. Tedy alespoň zpočátku vše probíhalo normálně. Ráno vstát a do školy. Po škole jsem jel autem do Tábora pro plyn. To už bylo méně obvyklé, přestože občas po škole pro plyn dojedu. Po příjezdu jsem se učil až do večera, takže nic neobvyklého. V půl desáté jsem šel do sprchy a těšil jsem se do postele. Plány mi zkazil kamarád, který mi poslal zprávu o nové krabičce kousek od Milevska. Chvilku jsem váhal, ale převlékl jsem se, vzbudil mamku, která jela nakonec se mnou, a vyrazil. Na místě jsem zaparkoval, zapnul navigaci, mamka vzala baterku a šli jsme. Byla tma a ještě navíc docela zima. V lese jsme se docela báli. Ulevilo se nám, když navigace pípnutím oznámila příchod na místo. Během chvilky jsme našli ukrytou krabičku. Otevřeli jsme logbook a tam nebyl nikdo zapsán. První nálezci! FTF – first to find! Zapsal jsem se a s mamkou jsme si pláclí. Krabičku jsme ukryli a šli zpět k autu. V půlce cesty jsme potkali pána, který si říká Lakus a sbírá pouze FTF. Tak dneska mu to nevyšlo a vrátí se domů do Sezimova Ústí s nepořízenou. S mamkou jsme v euforii. Jsme rádi, že se nám to povedlo. První místo v logbooku. Paráda.

Vracíme se domů a ještě dlouhou dobu nemůžeme usnout. Vypadalo to na obyčejný den, který nakonec tak obyčejný nebyl. Pocit vítězství si budu pamatovat asi ještě hodně dlouho.

Autor: Lukáš Kafka, A4.S

K POBAVENÍ

Hele, už nech toho tvrzení, že jsi na střídačce, a mazej se zapojit do hry. Je třeba vysát celý byt a umýt nádobí.

Jaká lavina, Nováku? Ale když už o ní mluvíš, jaké bys tam napsal i?

Jestlipak jste si vy špindírové umyli před jídlem ruce?

REDAKČNÍ RADA VÁM PŘEJE KRÁSNÉ VÁNOCE

Mgr. Ludmila Klavíková

Filip Svoboda

Martina Hadáčková

Mgr. Hana Maříková

Ondřej Hlavín

Daniel Svitič

Zdeňka Müllerová

Filip Rakovan

Martin Vastl

David Tyemnýák

Michal Matlach

Jan Vašek

Michal Hošna

Leoš Glaser

I TY MŮŽEŠ
BÝT NÁŠ
DALŠÍ
REDAKTOR!

Lukáš Šťastný

**PŘIVÍTEJTE I U VÁS DOMA
LEVNĚJŠÍ PLYN OD ČEZ**

Garantujeme Vám **5% úsporu**
z celkové platby za plyn nejméně
po dobu **12 měsíců** od zahájení
dodávek.

ZJIŠTĚTE SI VYŠÍ SVÉ ÚSPORY

SPŠ a VOŠ Písek
Karla Čapka 402
397 11 Písek
Tel.: +420 382 214 805
Fax: +420 382 213 249
E-mail: sps@sps-pi.cz

